

V dňoch nastupujúcej jesene lanského roku — 29. septembra — postihla našu filozofickú obec citeľná strata — akademik Andrej Sirácky zomrel.

V jeho osobe spoločnosť nenávratne stratila významného vedca, pedagóga, publicistu, nestora našej marxisticko-leninskej filozofie a sociológie, posledného zo zakladateľov DAVu.

Akademik A. Sirácky sa narodil „na prelome vekov“, 9. decembra 1900 v juhoslovanskom Petrovci, v kultúrnom stredisku slovenskej „dolnozemskej“ menšiny, v rodine poľnohospodárskeho robotníka. Ako dvadsaťročný prichádza na vysokoškolské štúdiá do Prahy, v období ostrých politických zápasov o budúcnosť republiky. Tu sa

začína jeho prvé plodné obdobie života, v ktorom sa zblížil s ľavicovo orientovanými študentmi zo Slovenska a začal si osvojovať idey socializmu a komunizmu. V tomto čase sa aktívne podieľal na založení revue DAV.

Žiaľ, zostáva historickou skutočnosťou, že sľubne sa rozvíjajúca činnosť A. Siráckeho v kruhoch davistov po ukončení štúdiá na Karlovej univerzite, a tiež jeho cesta k marxizmu „nielen srdcom, ale i rozumom“ bola prerušená jeho návratom do rodného Petrovca. Tu žil a pracoval takmer dve desaťročia, v prostredí, ktoré bolo pokrokovým myšlienkam nepriateľské.

Osobné skúsenosti z druhej svetovej vojny aktivizovali A. Siráckeho v jeho zásadných antifašistických postojoch a súčasne sa ideovo-politicky začína vracat k myšlienkam z obdobia svojho pôsobenia v DAVE, pričom výrazne inklinuje k marxistickej filozofii.

Po príchode na Slovensko v roku 1948, ktorý sa uskutočnil na pozvanie Ladislava Novomeského, sa začína odvíjať jeho skutočne bohatá vedecká, pedagogická a publicistická činnosť.

Mimoriadne rozsiahla spoločensko-pracovná a politická aktivita akademika A. Siráckeho sa však nere realizovala iba cez prizmu publikačno-literárnej činnosti, (viac ako dve desiatky knižných publikácií a takmer tisíc časopiseckých článkov), ale i prostredníctvom celého radu významných štátnych a politických funkcií, ktoré vykonával aktívne až do vysokého veku. Akademik A. Sirácky stál dôsledne na platforme marxizmu-leninizmu, jeho životné dielo znamená nesporný prínos pre rozvoj našej filozofie, sociológie, vedeckého ateizmu, ale aj ďalších odborov spoločenských vied. Skutočne široký bol diapazon problémov, ktoré stáli v centre jeho pozornosti, nielen ako vedca, teoretika, filozofa, ale v neposlednom rade — ako človeka.

Akademik Sirácky v svojej práci a v živote aktívne a angažovane reagoval na vznikajúce problémy našej epochy a sveta, domýšľal ich vo filozofických zovšeobecneniach a so zápalom sebe vlastným hľadal cesty ich riešení a humánnych perspektív.